

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Кзз 35/06

10.05.2006. година

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Драгана Јоцића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела утаје из чл. 170. ст. 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.252/06 од 9.3.2006. године, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж.бр.3117/05 од 7.12.2005. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 422. ст. 3. ЗКП, дана 10.5.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.252/06 од 9.3.2006. године и утврђује да је пресудом Окружног суда у Београду Кж.бр.3117/05 од 7.12.2005. године повређен кривични закон у корист оптуженог АА.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Петог општинског суда у Београду К.бр.287/05 од 22.9.2005. године, АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела крађе из чл. 165. ст. 1. КЗ РС за које дело му је изречена услова осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци а истовремено одређено да се казна неће извршити уколико оптужени у року од 3 године не изврши ново кривично дело.

Окружни суд у Београду, одлучујући о жалби браниоца изјављеној на одлуку о трошковима поступка, по службеној дужности пресудом Кж.бр.3117/05 од 7.12.2005. године, преиначио је пресуду Петог општинског суда у Београду К.бр.287/05, тако што је одбио оптужбу према АА, налазећи да се у његовим радњама не стичу елементи кривичног дела крађе из чл. 165. ст. 1. КЗ РС већ кривичног дела утаје из чл. 170. ст. 1. КЗ РС – дела за које се гоњење предузима по приватној кривичној тужби те како у конкретном случају заступник оштећеног малолетног ББ није истакао имовинско правни захтев, Окружни суд је нашао да у конкретном случају нема захтева овлашћеног тужиоца за кривично гоњење, због чега је оптужба одбијена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж.бр.3117/05 од 7.12.2005. године, због повреде закона у корист оптуженог АА из чл. 369. ст. 1. тач. 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд утврди да је наведеном пресудом закон повређен у корист оптуженог.

Врховни суд је размотрио списе предмета са побијаном пресудом, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев је основан.

Наведеном пресудом Окружни суд у Београду поступајући по службеној дужности а поводом жалбе браниоца оптуженог АА – нашао да је првостепеном пресудом на штету оптуженог повређен кривични закон због чега је кривично правне радње оптуженог АА правно квалификовао као кривично дело утаје из чл. 170. ст. 1. КЗ РС. Како у конкретном случају законски заступник малолетног ББ није истакао имовинско правни захтев, Окружни суд у Београду нашао је и да нема захтева овлашћеног тужиоца за кривично гоњење оптуженог због кривичног дела из чл. 171. ст. 1. КЗ РС те је према њему оптужбу одбио на основу чл. 354. ст. 3. Законика о кривичном поступку.

Међутим, Врховни суд налази да је овако становиште другостепеног суда неприхватљиво јер чињеница да је малолетни оштећени ББ позајмио непознатом лицу – овде оптуженом АА, само на кратко свој мобилни телефон – не значи да је свој телефон поверио оптуженом, кога од раније не познаје, не зна његове личне податке нити адресу, те погрешно налази другостепени суд да је оптужени тиме што је добио фактичку могућност да са туђом ствари располаже а затим ову ствар задржао, невраћајући је власнику – остварио бића кривичног дела из чл. 170. ст. 1. КЗ РС – кривичног дела за које се гоњење предузима по приватној кривичној тужби.

Како се у конкретном случају није радило о поверавању туђе ствари већ управо о злоупотреби малолетника од кога је оптужени и старији али и физички снажнији, или бар навођењем малолетника обманом (телефон ће вратити само да телефонира) на овакво чињење а услед чега је наступила и штета на имовини малолетног ББ, погрешан је закључак првостепеног суда да се у радњама оптуженог стичу

.....
елементи кривичног дела из чл. 170. ст. 1. КЗ РС – кривичног дела за које у које у конкретном случају нема ни захтева овлашћеног тужиоца за кривично гоњење оптуженог.

Руководећи се напред изнетим разлозима, Врховни суд је уважио захтев за заштиту законитости и у смислу чл. 425. Законика о кривичном поступку утврдио постојање повреде закона из чл. 369. тач. 4. ЗКП у корист оптуженог АА, не дирајући притом у правноснажну пресуду Окружног суда у Београду Кж.бр.3117/05 против које је захтев подигнут.

Председник већа-судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

Записничар,

Драгана Лужњанин, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд